

отъ безсилните Индиици; азъ ако бѫдемъ вы излѣзуналъ отъ сѫрдцата, и нещете да се кіете, тоа дѣнь сами віе съ вашите си рѫцѣ да ме убіете. Ако знаемъ, защо по-добрѣ ще се благодарите съ цара Пора, азъ самъ да отидемъ да се предамъ на рѫцѣте м8. Да знаете, защо азъ ако пострадамъ нѣкое зло, отъ васъ никой неще види Македоніа, или да живѣте веке. Мене ми стига 3: лакти земля за да се погребемъ, но віе лошживъ животъ ще премините тѣка на чвждото място, съ ракотанѣ, и поробванѣ. Тешко и горко на оныа, които предаватъ Господаржтъ си, както се согласихте и віе да ма предадете: но послѣ зла смртъ ще умрете. Азъ самъ отивамъ да се кіемъ съ Пора, царь съ царь, и войските ны нека сѣдатъ на мястата си: и ако даде Богъ и го убіемъ, ще се види, защо азъ самъ обладахъ сичкїжъ свѣтъ, а не съ вашата сила: Ако ли той убій мене, віе зла смртъ ще умрете тѣка на чвждото място.

ВОИННИТЕ ОТВѢЩАВАТЬ НА АЛЕКСАНДРА.

Македонциите като чвли дѣмите Александрови, растрепералисе много и рекли: Царь Александре, ніе по-добрѣ имаме да измреме сички днесъ, нежели ты да пострадашъ нѣщо. Злото помышленіе не е отъ насъ, ами отъ Персыте, защо тіи като що сѫ безсилни, и като ижены, уплашилисе отъ непіателите.

АЛЕКСАНДРОВО ПАМѢРЕНІЕ.

Александъръ като чвлъ, защо злопомышленіето било отъ Персыте, расхрдилъ имъ се, повелилъ